Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31292
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

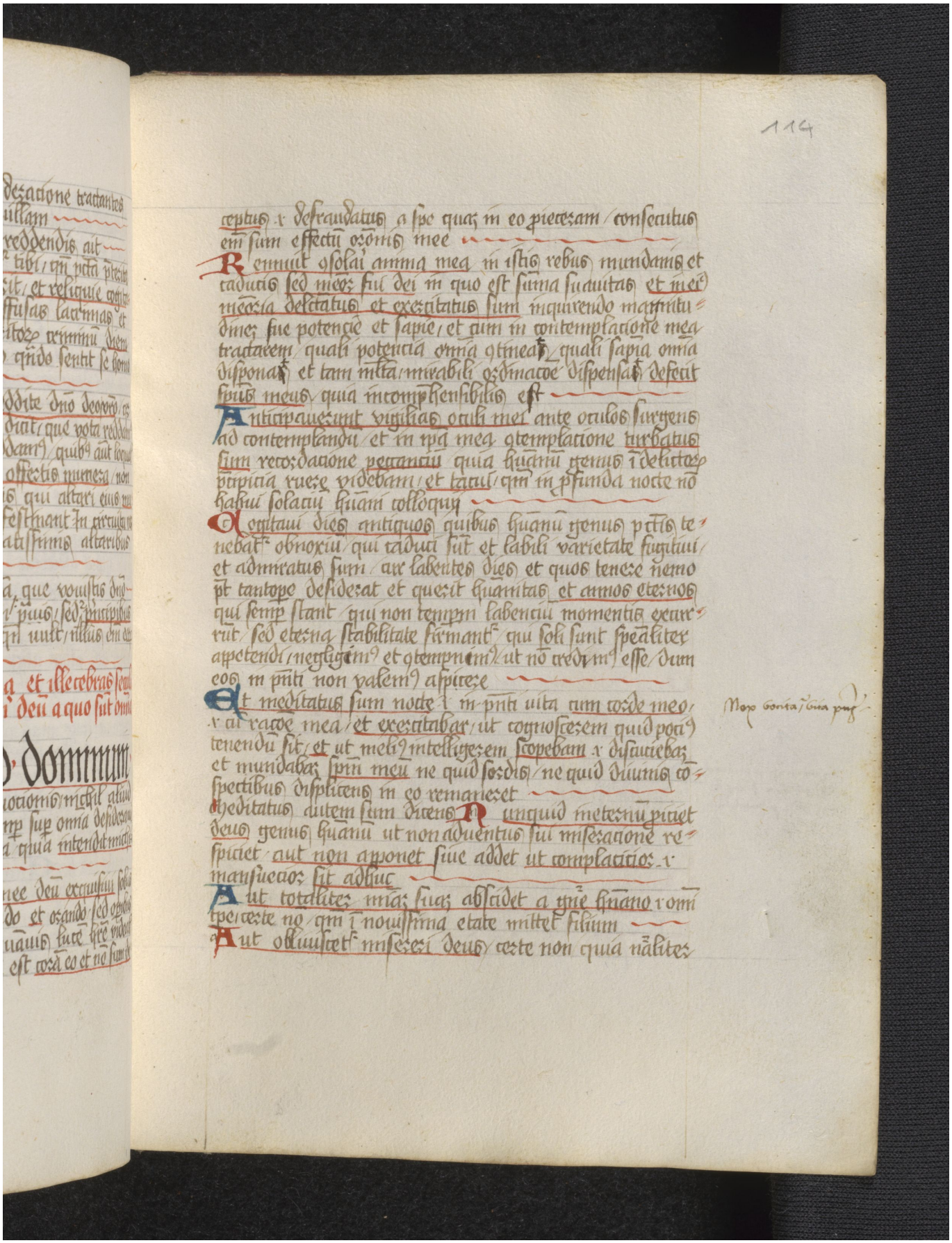

114

ceptus .ꝛ. defraudatus a spe quaꝫ in eo pietatem consecutus
eam sum effectu omnis mee

Renuit consolari anima mea in istis rebus mundanis et
caducis sed meꝫ fui dei in quo est summa suauitas et mer
meꝫsia delectatus et exsultatus sum inquirendo magnitu
dinem siue potencie et sapie, et cum in contemplacione mea
tractarem quali potencia omnia continet, quali sapia omnia
disponat et tam mira, mirabili ordinacione dispensat deficit
spiritus meus quia incomprehensibilis est

Antiuipauerunt vigilias oculi mei ante oculos surgens
ad contemplandum et in ipsa mea contemplacione turbatus
sum recordacione peccaminum quia humanum genus in delictis
principia ruere videbam, et tamen, cum in profunda nocte non
habui solacium humanum colloquium

Cogitaui dies antiquos quibus humanum genus pestis te
nebat obnoxium qui caduci sunt et labili varietate fugitiui
et admiratus sum, aut labentes dies et quos tenere nemo
potest tantopere desiderat et querit humanitas et annos eternos
qui semper stant qui non tempora labencium momentis excur
runt, sed eterna stabilitate firmant qui soli sunt specialiter
appetendi, negligimus et contemnimus ut non credimus esse, dum
eos in presenti non valemus aspicere

Et meditatus sum nocte .i. in presenti vita cum corde meo, Nota contra cuia pag.
.ꝛ. ait racione mea, et exercitabar, ut cognoscerem quid pos
tenendum sit, et ut melius intelligerem scopebam .ꝛ. diuerberabam
et mundabam spiritum meum ne quid sordis, ne quid diuinis con
spectibus displicens in eo remaneret
Meditatus autem sum dicens Nunquid meternum piciet
deus genus humanum ut non aduentus sui misericordiam re
spiciet aut non apponet siue addet ut complacitior .ꝛ.
mansuetior sit adhuc

Aut totaliter mia sua abscidet a gne humano .ꝛ. omni
pe, certe no, cum in nouissima etate mittet filium

Aut obliuiscetur misereri deus certe non quia naliter